

Sygn. akt I UK 132/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z odwołania I. M.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.
o rentę z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 października 2014 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. akt III AUa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
przyznaje pełnomocnikowi z urzędu adw. A.S. od Skarbu
Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 120 zł (sto
dwadzieścia) powiększoną o kwotę podatku od towarów i usług
tytułem pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 7 listopada 2013 r.

Wniesiono o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ponieważ istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości; „mianowicie art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w kontekście, czy zdiagnozowanie choroby jest równoznaczne z niezdolnością do pracy w przypadku choroby małopłytkowości, jak również innych chorób krwi [...] Zachodzi konieczność wyjaśnienia, czy data początku choroby jest

równoznaczną do daty niezdolności do pracy. W przypadku udzielenia odpowiedzi negatywnej pozostaje do wyjaśnienia, jakie są kryteria ustalania daty powstania niezdolności do pracy w przypadku choroby małopłytkowości oraz innych chorób krwi. Wyjaśnienia wymaga wskazanie jasnego kryterium niezdolności do pracy na podstawie pkt 3 ust. 1 art 57 w/w ustawy przez odpowiedź na pytanie, czy niezdolność do pracy powodowana jest: 1. stwierdzeniem choroby obiektywnymi badaniami krwi, czy zróżnicowanymi etapami chorób i jej indywidualnymi przebiegami, 2. pierwszym badaniem przez lekarza specjalistę. Mieszanie pojęciem hemostazy i dyskretnymi objawami skazy krwotocznej nie jest zasadne. [...] Ustawienie przez definicję i wskazanie jasnego kryterium pojęcia niezdolności do pracy ma znaczenie powszechne i wagę społeczną w zakresie chorób krwi i innych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna, spełniająca wymagania z art. 398⁴ k.p.c. podlega dalszej kontroli w postaci tzw. przedsądu (postanowienie SN z 13 listopada 2008 r., II UK 228/08, LEX nr 564794). Na tym etapie ustala się przede wszystkim, czy zachodzą okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania, co ma umożliwić wybór jedynie takich spraw, które powinny zostać rozpoznane przez organ najwyższego szczebla sądownictwa ze względu na interes publiczny (postanowienie SN z 29 stycznia 2011 r., I UK 295/10, niepubl.). Podstawowym celem postępowania kasacyjnego jest bowiem ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji (postanowienie SN z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147).

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że

zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawiera argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Skarga nie zawierała żadnej z przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości (ze wskazaniem, na czym te poważne wątpliwości polegają), nie doczekał się wykładni, bądź że jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (postanowienie SN z 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, LEX nr 1125267).

Sąd Najwyższy nie ma obowiązku zastępowania skarżącego i poszukiwania argumentów przemawiających za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania (poza przypadkami wymienionymi w art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.). Spełnienie wymagania przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej podlega takiej samej ocenie jak spełnienie wymagania uzasadnienia podstaw kasacyjnych (postanowienie SN z 14 maja 2008 r., II UZ 12/08, LEX nr 786751).

Wadliwość skargi w tym zakresie była więc podstawą do odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (podobnie postanowienia Sądu Najwyższego z 13 grudnia 2007 r., I PK 233/07, OSNP 2009 nr 3-4, poz. 43, z 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, LEX nr 523522, z 6 maja 2010 r., II UK 63/10, niepubl.).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.